

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213930
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213930.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúp. Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody vzniknutej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/256/2012 - 54 zo dňa 11. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením návrh žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania sp. zn. 16C/256/2012, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nesprávny súd, zamietol.

V zákonom stanovenej lehote žalobca proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, preto je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní, a to mimo rozumných pochybností. Žalobca riadne a včas požiadal o prerušenie konania a uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi.

Okresný súd uznesením č. k. 16C/256/2012 - 54 zo dňa 11. 11. 2014 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Dospel k názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Poukázal na to, že v danom prípade námietka zaujatosti zo strany žalobcu bola podaná súčasne s podaním návrhu vo veci samej, o námietke rozhodoval nadriadený súd, ktorý rozhodol o tom, že v predmetnej veci konajúci sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania. O zaujatosti a vylúčení sudcu z rozhodovania vecí rozhoduje nadriadený súd, ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR nie je dôvodom na prerušenie konania.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovení § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

K rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania odvolací súd uvádza, že samá skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá by mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomocí prerokovať a rozhodnúť takú vec (napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013) s odôvodnením, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa O. s. p. a ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca. Za takejto situácie odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, ktorým sa žalobca domáha prerušenia konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd, považuje za vecne správne.

Okresný súd vzhľadom na obsah žaloby predložil bezprostredne po doručení žaloby vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa zaoberal tvrdeniami uvádzanými v žalobe vo vzťahu k obsahu tvrdení žalobcu, že na Okresnom súde Rimavská Sobota neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý a tieto tvrdenia vyhodnotil ako vznesenú námietku zaujatosti žalobcom v tomto súdnom konaní. Keďže Krajský súd v Banskej Bystrici ako nadriadený súd posúdil obsah podania žalobcu obsiahnutý v žalobe ako námietku zaujatosti vznesenú žalobcom uznesením č. k. 43NcC/4/2012 zo dňa 10. 10. 2012, rozhodol o tejto námietke zaujatosti v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 16C/256/2012 tak, že sudcu R.. X. U. vylúčil z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, ostatných sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania veci nevylúčil. Keďže vec bola pôvodne elektronickými prostriedkami pridelená na prejednanie a rozhodnutie R.. X. U., ktorý bol z prejednávania a rozhodovania v tejto veci vylúčený, následne vec bola pridelená náhodným výberom elektronickými prostriedkami na prejednanie a rozhodnutie R.. E. H., ktorá z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená nebola. Odvolací súd ďalej k odvolacej námietke vo vzťahu k tvrdenej arbitrárnosti rozhodnutia okresného súdu uvádza, že okresný súd odôvodnil náležite, z akých dôvodov zamietol návrh na prerušenie konania, pričom vykonal aj náležité právne posúdenie. Uznesenie okresného súdu, ktoré bolo odvolaním napadnuté, z týchto dôvodov nemožno považovať za nepreskúmateľné.

Odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca podal sťažnosť Ústavnému súdu SR v obdobných veciach, v ktorej sťažnosti namietal porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že otázku, či vo veci rozhodol vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu. Za situácie, že nadriadený súd rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v žalobe voči všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota tak, ako je to uvedené už vyššie, okresný súd dospel k správne záveru, že v súdnej veci neexistoval dôvod na prerušenie konania, a preto odvolací súd uznesenie okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.